

та, и съсз златны гнѣздà голѣмы. Дарій и
чѣлъ зашѣ Стівалъ вѣстникъ при него, направи
голѣмъ и пречѣденъ соборъ, за да се гави свѣтлыи
царь. Александръ влѣзналъ въ палатѣтъ при Да-
рїа, далъ му писмѣто, и му рѣкълъ: Господарь
ми царь Александръ, който много поздравлява цар-
ството ти, рече ми да прочетѣши отвѣтѣтъ. Да-
рїи сѣделъ на единъ столъ высѣкъ чѣтыри степѣны,
и около него стоѣли много народъ, който были ка-
то Ангелски лица съсз свѣщы запалены: Палатѣтъ
былъ цѣлъ позлатѣнъ, и оукрашенъ много, ималъ
чѣтыри столпа [дирѣка] наредъ заедно съ чѣтыри
каменѣ, който свѣтили ношà като свѣщы всичкѣтъ
палатѣтъ. А началниците сѣдели и се чѣдили на-Але-
ксандровата хѣвостъ, и на Облеклото му коѣто но-
силъ. Прѣче Дарїи повелилъ да прочетѣтъ отвѣ-
тѣтъ Александровъ великогласно.

ПИСМО АЛЕКСАНДРОВО НА ДАРІИ.

Александръ царь на-царѣтата, и самодержецъ
на-сичкѣтъ свѣтъ, съсз силата на-вышната Божїа
прѣмысль. Царь Дарїе, знаешъ добръ, зашѣ зема-
ше стъ баща ми харачъ. Тѣи преди да оумре
поставиме царь, а ты ме обесчѣсти стъ високод-
мїето си, и ме плашише да пратиши дрѣгъ Госпо-
дарь на Македонїа, и да ме извадиши стъ бащи-
нѣтъ ми столъ, за да ме доведѣтъ въ двѣрѣтъ ти,
да ти работимъ като безѣмно дѣтѣ. Обаче азъ